

[Weikop.]

ligefrem at forhindre folk i at drikke øl i ny og næ er vist at gå for vidt.

For nylig kunne man læse i dagbladene, at der blev holdt, så vidt jeg husker, en europæisk bryggerikongres her i København; der var i alt fald samlet en masse bryggere her i byen, og de udenlandske bryggere udtalte deres store forbavelse over vore meget høje priser på øl. Jeg synes, vi skal undgå at ligge i toppen med hensyn til ølpriserne, hvis det ikke er strengt nødvendigt. Vand og mælk er selvfølgelig udmærket, men man skal alligevel betænke sig på at fratage befolkningen disse ret beskedne nydelser. Det er altid så let at springe over, hvor gærdet er lavest, og det har regeringen gjort i dette tilfælde.

I modsætning til retsforbundet har det konservative folkeparti stemt for afgifter mange gange; det er ikke for os, som det er for retsforbundet, nogen ny fornemmelse at stemme for afgifter — men vel at mærke har vi stemt for dem, når vi mente, de var påkrævede og fornuftige. Spørgsmålet er imidlertid, om det er fornuftigt og rimeligt at gennemføre de foreslåede afgifter, om det ikke var bedre at gå andre veje for at nå hensigten, og hensigten er jo til syvende og sidst at forbedre valutastillingen. Efter den debat, der har været ført om, hvorvidt man kunne tilvejebringe en bedre valutastilling ad andre veje, er det klart, at vi ikke kan stemme for de afgiftsforhøjelser, som er foreslået i de to lovforslag. I det hele taget må vi vente og se, om der kommer noget ud af forhandlingerne om regeringens og oppositionens forslag. Så meget om afgifterne på tobak, vin og øl.

Den foreslåede ændring i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger vil betyde, at staten i modsætning til, hvad der tidligere har været tilfældet, vil inddrage ca. 240 mill. kr. af tøjskatten i statskassen uden modydelse, altså uden at der gives folk sparebeviser. Tøjskatten skal altså ifølge det, der nu er foreslået, bidrage til dækning af statens udgifter, medens hensigten, dengang socialdemokraterne og det radikale venstre gennemførte loven, var, at tøjskatten alene skulle være en valutaskabende afgift, der skulle løbe i to år. Det er ikke uden betydning at gøre sig denne forskel klart. Nu skal altså de, der

køber tøj, betale afgiften uden at få godtgørelse for den gennem pristalsreguleringen.

Det havde været betydningsfuldt, synes jeg, om socialdemokraterne, det radikale venstre og retsforbundet før valget havde udtalt sig om deres hensigter i denne henseende. Så vidt jeg husker, var det helt klart før valget, at den højtærede finansminister ikke ville af med afgifterne, men han sagde ikke noget om sparebeviserne — det var noget, man skulle tale om senere.

Var det klart, at den højtærede finansminister ville beholde afgifterne, så var det lige så klart, at den højtærede finansministers nye ministerkolleger — jeg tænker her på ministrene fra retsforbundet med den højtærede minister hr. Viggo Starcke i spidsen — ville af med tøjskatten. Jeg ved ikke, om man har kløe nede på ministerbænkene, for tøjskat er efter minister Viggo Starckes mening utøj, og har minister Viggo Starcke ret i denne betragtning, må der være en forfærdelig masse utøj i de højtærede ministres tøj.

Det foreliggende lovforslag, der jo har retsforbundets tilslutning, er et tydeligt og klart bevis på, at retsforbundets valglofter er tåget snak. Slagord som „Tøjskat er utøj“ — det kan man læse på plakater over hele byen — og retsforbundets forslag til folketingsbeslutning vedrørende en aftrapning af omsætningsafgiften — et forslag, der blev fremsat af de ærede medlemmer hr. Tholstrup, hr. Søren Olesen og hr. Viggo Starcke så sent som den 27. marts, og som var til behandling her i april måned — har altså kun tilsigtet en eneste ting, nemlig at bluffe vælgerne. Alle de, der virkelig troede på de herrer Viggo Starcke og Tholstrup, må nu med dette forslag se, at retsforbundets forslag før valget ikke var andet end valgagitation. Jeg beklager, at folk, der har troet på retsforbundets lofter, kun har fået lamperøg ud af det. I hvert fald tror jeg, at mange inden for tekstilbranchen — jeg kender jo lidt til disse forhold — har følt, at retsforbundet ganske har svigtet, og følt det, uanset hvilket parti de pågældende har stemt på.

Da vi i april måned behandlede retsforbundets forslag om aftrapning af tøjskatten, fandt det ærede medlem hr. Tholstrup, at oppositionen, som han sagde var venstre, de konservative og retsforbundet, nok